

ההתנחל ברמת-הגולן

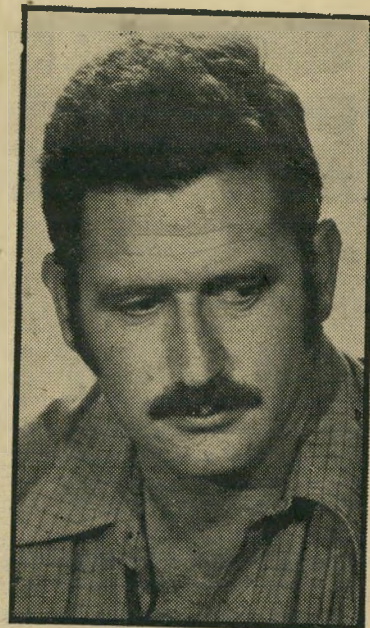
או לא? הרוב

בקיבוץ הארצי של מפ"ם

אומר: לא!

להתנחל או לא להתנחל? כימעט בכל המיפלגות טוער הוויכוח על נושא זה. אולם בשום מיפלגה אין הוויכוח כה נוקב כמו במפ"ם. כי מפ"ם היא, לפחות רשמית, מיפלגת-שלום. אך מפ"ם היא גם מיפלגה התיישבותית מובהקת.

בשבוע שעבר התכנס בגיבעתי-חביבה הוועד-המועל של הקיבוץ הארצי. הורעו ההתיישבותיות של מפ"ם, כדי להחליט על נושא המסעיר את התנועה מזה זמן רב: האם להקים קיבוץ חדש ברמת-

אנטיסיפוחיסט אמיתי, התנהגות של ליסטים מזויינים

הגולן. * הקיבוץ נועד לקום במרכז הרמה, ולהיקרא גשור.

44 נגד 25, עד כה נדמה היה שיש רוב גדול בתנועה למען התנחלות זו. הנתמכת בהתלהבות עליידי הנהגת מפ"ם, בהשפעת יעקב חזן. אולם בגיבעתי-חביבה חיכתה להנהגה אפתעה בלתי-ניעמה.

נציגי 44 קיבוצים, המייצגים כ-2300 חברים, התנגדו להתנחלות. רק נציגי 25 קיבוצים, המייצגים כ-1500 חברים, תמכו בה.

כדי למנוע הצבעה נגדה, גרמה ההנהגה לדחיית ההחלטה. היא הועברה לדיון ב-מועצה.

רוב יש אחר. קדם לעימות זה ויכוח ממושך במסגרת הקיבוצים וביטאונים. את דגל ההתנגדות הרים מזכיר קיבוץ גבולות כנגב, יוסי אמיתי, שהיה המועמד השלישי של רשימת מרי בבחירות האחרונות. כתב אמיתי המשוּפם, ממיסדי קיבוץ-הספר הדרומי:

.... אני קובע כי יצירת עובדות התיישריות בותיות בשטחים הכבושים, על גנת שאלה יהוו קו שאין לסגת ממנו לכשתגיע שעת ההידברות, היא כשלעצמה מהווה התנהגות של ליסטים מזויינים.

כשאתה מחייב התנהגות כזאת, משום שיחידת-שטח מסויימת כלולה במפת הביטחון שלך, אין אתה רשאי לטעון כנגד זולתך, שמפת הביטחון שלו מעידה על תיאובן טריטוריאלי בריא יותר. מכאן ו-אילך, ההבדל בינך וביני זולתך הנ"ל איננו עוד מהותי, אלא כמותי גרידא. דהיינו: כמה לספח."

חכם יפאני. הוסיף אמיתי: "איני רשאי לכפות את מצפוני האישי על ה-זולת. דבר זה נהיר לי לחלוטין. אולם כבר אמר חכם יפאני אלמוני: מי שחש כמה לספח."

* הקיבוץ היחיד, שהוקם מאז מילחמת ששת-הימים עליידי הקיבוץ הארצי ב-צפון, היה בשטח המפורד-לשעבר, שישראל טענה תמיד לבטלות עליו.

תעלומת הכספת הנועולה

בעריכספת פסחוביץ מה יש בפנים?

חייב להמר: האם הספק פסחוביץ לה-ריק אותה, או שמא היא מכילה, אולי, יהלומים ודולרים בכמה מיליונים טו-ביס?

שנתם של רבים נודדת בלילות האחרונים, והם מתענים בשאלה: מדוע, ב-עצם, אינם שואלים את פסחוביץ?

כמה וכמה מחפשי-הזדמנויות שוברים עכשיו את ראשיהם בשאלה: לקנות - או לא לקנות?

המדובר בכספת גדולה נעולה במנועול חדיש, שאיש אינו יודע מה תוכנה. מחיר כספת כזו במצב טוב, כשהיא ריקה כמובן, הוא כ-2000 לירות. אבל במיקרה זה דורש נציג בית-המישפט 5000 לירות, טבין ותקילין, כולל מה שבתוככי הכ-ספת - כאשר איש אינו יודע מה יש בה. אבל בעצם, יש מישהו שיוודע. האיש הוא ראובן פסחוביץ, אשר הכספת, המו-צעת יחד עם כל ריהוט הווילה שלו ברחוב הרבס בסביון, היא רכושו.

פסחוביץ הגיע לכותרות לאחר שהונה בנק שווייצרי גדול בעשרות מיליוני פרנ-קים שווייצרים, על-ידי הפקדת תמונות כאלו-אמנותיות בסניף קטן, ומשיכת אשראי עצום נגדן. כאשר התגלה כי הצו-רים מזוייפים, נמצא פסחוביץ בישראל, כשהנבק רודף אותו ותובע בתביעה רא-שונה 2.5 מיליון פרנק, ובסך-הכל 16 מיליון פרנק.

בית-המישפט פסק לטובת הבנק, וה-ווילה של פסחוביץ בסביון, על כל תכו-לטה, הוצעה למכירה פומבית. אנשים רבים קנו שם מציאות כגון שטיחים פר-סיים ווילונות יקרים. היו שם גם צו-רים, ואפילו רנואר אחד, שנמכר ב-20 אלף לירות - בתור מזוייף, כמובן.

מה שנתר הוא הכספת. בית-המישפט מבקש תמורתה 5000 לירות והקונה

עופר ומעשלת רבין

אגב, את הלחץ למד עופר ממיקרהו של צבי אלדורטי, מי שהיה מנכ"ל, "עמי-דר" והתפטר כדי להיכנס לכנסת. כעת נמצא אלדורטי מחוץ לכנסת, וכן גם כמעט מחוץ ל"עמידר", שכן הוא שכח למנות שם במקומו ממלא-מקום, ומקומו נתפס על ידי מנהל כללי חדש. אלדורטי נאלץ כעת להסתפק בתפקיד יושב-ראש מועצת-המנהלים של "עמידר".

השר עופר מה שבטוח -

הקיסר נמכר

מלון "קיסר" באילת נמכר, בשעה טו-בה, לאחים אלה מירושלים, במחיר של 12 מיליון לירות, כולל ההתחייבויות. המלון הוקם על-ידי קבוצת שלמה גנון, שהמשקיע העיקרי בה היה הקבלן שמר-יהו סטולר, מי שבנה את בריכת "גור-דון" בתל-אביב. מלון "קיסר", בן 110 החדרים, נתקע באמצע הבנייה.

מ"מ הרק לא בטוח

המדינה תממן ל...כלל

רכישת "פאן-לון"

כל מי שחשב כי שרי-האוצר החדש, יהושע רבינוביץ לא יילך בדרכי מורו ורבו פינחס ספיר - טעה. כבר בשבוע הראשון לכניסתו לתפקידו כשר-האוצר עשה מעשה פסול: המדינה, היינו משל-מיהמיסים, וכמוהם יהודי-התפוצות ה-תורמים, יממנו לקונצרן, "כלל" את רכישת חברת "פאן-לון". למעשה תקנה, "כלל" את "פאן-לון" כימעט בחינם, בכספי ה-אוצר.

מעשה זה הוא אסור, לפי חוקי המדי-נה והתקציב, ולכן הוא נעשה בהסתר ובגניבה. בגניבה - שכן לוקחים בו את כספי הציבור משלם-המיסים, ומעבירים אותו לחברה פרטית, המתעשרת על חש-בון הכלל.

כידוע, לאחר שחברת הנכסים של שטרן באנגליה, "וילשיר", נכנסה ל-קשיים, עמדה "פאן-לון" בסכנה. הבנקים האנגליים שנסו בשטרן, היו עלולים לה-סל את "פאן-לון" כדי להציל את כספם, שכן שטרן השקיע ב"פאן-לון" 40 מיליון לירות הון, ועוד 36 מיליון לירות ער-בויות.

מייד לאחר התמוטטות שטרן באנגליה חשו אנשיו לארץ, ויחד עם מנכ"ל החב-רה אורי בר-רצון, מיהרו אל ספיר, ש-סיכם עימם הסדר והעבירם ליהושע רבי-נוביץ, שהיה אז שר-השיכון. משם מיהרו ל"כלל", ותוך שבועיים הושג הסדר לש-ביעות רצון הכל:

חברת-הבת של "כלל", "אזורים", תק-נה את "פאן-לון", תמורת 75% מן המ-ניות תשלם, "אזורים" 7.5 מיליון לירות, שיוזמו על-ידי הגדלת הון החברה. תמו-רת עוד שלושה מיליון לירות תקנה, "אזו-רים" מניות נוספות, שיבטיחו לה 15% מרווחי החברה, כך שיהיו לה 90% מ-רווחי החברה ו-75% ממניות ההצבעה, תמורת 10.5 מיליון לירות. בנוסף תלווה "אזורים" ל"פאן-לון" 10 מיליון לירות בתנאים רגילים, וכן תקח על עצמה ער-בויות של בנקים אנגליים בסך 36 מיליון לירות.

"כלל" מקבלת עם רכישת "פאן-לון" רכוש הנאמד ב-60 מיליון לירות נטו, וכן הפסד מאזני מוכר של 30 מיליון לירות, נגדו תוכל לקזז רווחים מ"אזו-רים" ולחסוך לפחות 15 מיליון לירות מתשלומיה למס הכנסה.

כאמור, עיסקת פז. וכפי שהתבטא ראש אחד הבנקים הגדולים, חברות-הבנייה שלו מוכנות לרכוש את "פאן-לון" גם ללא עזרת הממשלה. אבל "כלל" יודעת לקחת את - וכך סיכמה עם ספיר ורבינו-ביץ, כי תמורת נכונותה לקנות את "פאן-לון" תקבל מהאוצר 15 מיליון לירות הלוואה לזמן ארוך, בריבית נמוכה ולא-צמודה.

מכאן שהאוצר יממן ל"כלל" את רכי-שת "פאן-לון" מכספי האוצר, ללא הר-שאה תקציבית ובדרכי-סתר שלא תיגלגלה לעיני כל.

הבורסה מה קורה באליאנס

לא יפה לספר, אבל זה קורה במישפחות המכובדות ביותר. אחד המיפעלים המעולים של ישראל הוא מיפעל-הצמיגים, "אליאנס", המהווה מונופול מוחלט על ייצור הצמיגים, לאחר שקנה את מתחרהו, "שמשוון", וכן יש לו עוד מיפעל לפולימרים. בעלי המיפעל הם קבוצה אמריקאית (חברת-הצמיגים, "דייטון" מאהויו) המח-זיקה ב-11 מיליון מניות רגילות א' בנות 10 לירות האחת, וקבוצה ישראלית המח-זיקה ב-8.5 מיליון מניות רגילות ב', בנות 10 לירות האחת. מבחינת זכויות, אסור לישראלים לעבור את מחצית הקולות. הישראלים הם קונצרן, "כור" (שקנה את חלקה של "סולל-בונה") וחברת "נוע" המארגנת קואופרטיבים להובלה.

לפני כחמש שנים מכרו גם הישראלים וגם האמריקאים מניות ב-5 מיליון דולר לערך, בחלקים שווים, לקנדי ג'ו ליבו, יבואן-צמיגים גדול.

והנה, למרות שהמיפעל משגשג ומצלחה, בניחולם הקשוח של יוסף טייכר (נשיא החברה) ושל יוסף רענן (מנהלה הכללי), יוצא מאיר עמית מ"כור" למיל-חמת-חורמה.

"כור" רוצה למכור את חלקה במיפעל. הסיבה היא שאין לה מה לומר בו. האמריקאים קובעים הכל, ואינם מתכוונים להניח ל"כור" או למישהו אחר ללמדם לנהל עסקים. אפילו להעניק למאיר עמית פיצוי בשביל הכבוד, ולמנותו כיושב-ראש מועצת-המנהלים, אין הם מוכנים. (בחברת "תדיראן" נתנו לעמית את הכבוד, והכל שם סדר. הוא נקרא בתואר מכובד, ואת המיפעל ממשך לנהל אלקנה כספי.) הצרה היא שגם ליבו רוצה למכור את חלקו, וכך, למעשה עומדת כמחצית ההון של המיפעל למכירה. ליבו הציע ל"כור" את חלקו, אבל "כור" אינה מוכנה לכך, כי הדבר לא יקנה לה שליטה בחברה. היא עצמה הציעה את חלקה לאחרים, כיוון שלדבריה אין לה ולא-כלום מן החברה. מדיניות האמריקאים היא לקמץ בחלוקת רווחים, להשקיע אותם חזרה במיפעל. כך ש"כור" סבורה כי לא כדאי לה להחזיק כמה עשרות מיליוני לירות בחברה, מבלי לקבל הכנסה או שליטה עליה. התוצאה המסתמנת: גוף אחר של חברת-העובדים יקנה את חלקם של "כור" ושל ליבו גסייחד. אגב, מניות "אליאנס" הרשומות גם בארצ'ב וגם בישראל, שערן כיום 475, בשליש פחות מאשר לפני שנה-שנתיים.